

[Gregersen.]

betalingsmidler inddraget — det var jo det, den bundne opsparing tjente til —, og nu pludselig gør man det modsatte og kaster 300 mill. kr. ud i omsætningen. Man har det indtryk, at regeringen, med finansministeren i spidsen, har fået det, man på landet kalder svingefeber. Det er ikke en lige linie, temperaturkurven aftegner. Udslagene er store: den ene dag er temperaturen højt oppe, den næste dag langt nede; man ved aldrig, hvor den er. Dette bliver mere og mere karakteristisk for det, man kalder den økonomiske politik, som føres af denne regering.

Jeg skal kun gøre enkelte bemærkninger angående det foreliggende lovforslag om udlån til elektricitetsværker, telefonselskaber etc., sluttende med Det Danske Luftfartselskab. I en henseende adskiller det sig fra de andre forslag. Lånene skal ligesom i de andre tilfælde ydes på 20 år og forrentes med 5 pct., men her skal der ikke ydes sikkerhed; i alt fald står der i § 3, at ministeren for offentlige arbejder fastsætter de øvrige vilkår for låneåne, derunder om og i bekræftende fald i hvilket omfang, der af lånmotagerne vil være at yde sikkerhedsstillelse; andre steder skal der derimod stilles pant eller anden sikkerhed. Jeg går ud fra, at denne formulering har § 3 fået, fordi Det Danske Luftfartselskab er med. Det Danske Luftfartselskab er jo en god gammel kunde hos staten. Det har altid betydet tab at have med den forretning at gøre, og det er forsåvidt redeligt af ministeren at forberede os på det samme, som vi er vant til: at der er ingen sikkerhed dér; alt, hvad man putter i den skuffe, må betragtes som tabt.

Jeg hørte nok, at det ærede medlem hr. Stæhr Johansen sagde, at nu gik det, som det også var lovet det skulle gå: at forretningen blev ledet på sund forretningsmæssig basis. Han udtalte, at det var en succes, at man var nået så langt, at der ikke mere var noget underskud. Det er naturligvis også et betydeligt fremskridt, men jeg synes, man sagde det samme i fjor ved den tid, da lovforslaget om de 32½ mill. kr. i løbet af 5 år til Det Danske Luftfartselskab blev vedtaget. Da sagde man nemlig også, at det nu havde vist sig, at det gik meget, meget bedre; og det ærede medlem hr. Stæhr Johansen sagde, at hvis det pågældende lovforslag blev gennemført, ville selskabet stå med en sådan stabilitet, en sådan økonomisk baggrund, at det kunne hævde sig i konkurrencen med de udenlandske selskaber.

Ikke desto mindre møder man nu, et år efter, og skal have yderligere 20 mill. kr. Jeg ville ønske, jeg havde det samme lys-syn, som det ærede medlem hr. Stæhr Johansen: at de penge ikke var tabt. Men erfaringen viser, at man ikke kan stole på de pågældende beregninger og opstillinger, ikke kan regne med at få de lån betalt tilbage, som man yder dette selskab, og jeg er meget bange for, at den priskrig, som bladene har skrevet at de store selskaber planlægger at gennemføre fra 1. april dette år, vil gøre det umuligt for DDL og SAS at klare konkurrencen. Vi kan jo ikke tage kampen op med de store amerikanske selskaber; det er dem, der bygger maskinerne, og det er dem, der har den store produktionskraft; vi kan ikke være med i markedet her.

Principielt er vi altså afgjort imod at yde dette lån, men det er ikke alene lånet til DDL eller SAS, vi er imod; også de øvrige finansieringer, der her er tale om, er vi imod.

Det siges om SAS, at det er en virksomhed, der er valutaskabende, at der gennem den tilføres landet valuta udefra. Jeg tror nok, det er en meget dyr udenlandsk valuta, vi har fået på denne måde; den har i alt fald til dato været meget dyr. Jeg tror, prisen langt overgår den, hvortil dollars, sterling og andre fremmede mønter sælges på den sorte børs. Men det er naturligvis nytteløst for mig at diskutere dette. Der er jo rigsdagsmænd, der nu er gået ind i bestyrelsen. Jeg mener ikke, det er rigtigt, at man binder lovgivningsmagten, ved at dens udøvere blandes ind i administrationen og derefter skal have et ord med at sige om, hvorvidt der skal ydes lån til et sådant selskab.

Jeg vil gerne spørge, ligesom jeg har gjort det før, om ministeren kan oplyse, hvor store beløb staten efterhånden har ydet DDL og SAS i aktier, subsidier og lån, altså hvor meget vi ialt til dato har tabt eller stukket i selskabet, og specielt er jeg meget interesseret i at få at vide, hvordan det sidste år er forløbet. Jeg går ganske vist ud fra, at det ærede medlem hr. Stæhr Johansen ligesom andre ærede medlemmer her i salen ved nogenlunde besked derom. Principielt synes jeg, den højtærede minister tog det rigtige standpunkt, da der forhandlede om den indenlandske rute til Aalborg og Aarhus, idet han sagde, at hvis en sådan rute skal komme i gang, skal det i alt fald være uden statsstøtte. Jeg så i hvert fald, at et par konservative blade, store blade, i den anledning skrev, at vi måtte over til det princip, at de, der fløj, selv måtte betale